

Tápé placot keres

A piac és a szerencse for-gandó. Aki a piacról él, tudja ezt, és igyekszik igazodni hozzá, ha jól megy, vagy ki-védeni, ha rosszul. Vannak azonban kényszerhelyzetek is. Tápén a termelőszövetke-zet 24 millió forintért olyan szárítót vásárolt, amely a tápéi azonban kényszerhelyzetek is. Tápén a termelőszövetke-zet 24 millió forintért olyan szárítót vásárolt, amely a tápéi

a külkereskedelmi mérle-günk, szükség lenne tehát ar-ra a pénzre is, ami a tápéi szövetkezettel együtt az ál-lam is betervezett magának. Ha kétoldalúan bizonyítha-tó, hogy szükség van rá, ma-gyarazat kell arra, miért nem viszik külföldre. Kereskedel-mi szóval élve értékesítési gondjaink vannak, eddigi partnereink nem kérnek belőle. A piac törvényei szerint ilyen döntés ellen föllebbe-zésnek helye nincs, vagy aki akár, elmehet panaszára a „só-hivatalba”. Ráadásul olyan magyarazat ez, be lehet ik-tatni, lehet rá hivatkozni. Akár már most készíthetné zárszámadási mentegőzését az elnök: rajtunk kívülálló okok játszottak közre... Szel-lős takaró az ilyen magyará-zat, átfúj rajta a szél: vala-miből fizetni kell a tagoknak és fizetni kell az államnak is a magát. Különben sem jó a mezőgazdaságban, ha augusz-tusban tudjuk, mit mondunk majd a februári közgyűlésen.

A szövetkezet tervezben az áll, hogy 750 vagon szárított takarmányt készítenek, ebből 150-et itthon értékesítenek, illetve saját állataikkal etet-nek meg, 600-at pedig — ki-használva a kedvező tapasztalatokat — idén is külföldre visznek, dollárért. Ez a terv, a valóság pedig az, hogy az eddig szárított 460 vagonból 360 raktárban áll és jobb sorsra vár. Egy része már nem fér el a raktárakban, szabad téren tárolják, főliá-ival takarják. Ha bejön a ku-koricatörés ideje, még na-gyobb lesz a gond vele.

Első helyre ne a szövetke-zet kárát tegyük, hanem az államét, de egyszerűbb kiin-dulnunk a tápéiak panaszá-ból. Könnyű lenne kimonda-ni, hagyják abba, ha egyszer nem kell, de nem lehet. Ha-talmas területű takarmányt azért gondoztak, hogy termé-se ide kerüljön. Ha leáll a gép, ott pusztul valamennyi. És ha szárítva marad a nya-kukon? Még nagyobb a kár.

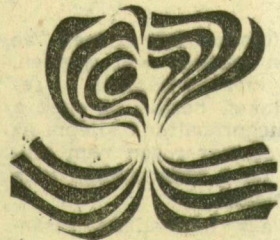
Egy 24 milliós berendezés-nek olyan titka is van, hogy állva is termeli a veszteségeket. Amortizációnak mondják. A pénzügyi szakemberek állítják, ha minden takar-mányt eladtak volna, ami megtermelt és megszáradt, összes esedékes hitelüket vissza tudták volna fizetni, hiszen 11 milliót meghaladó pénzről van szó. Most vi-szont marad a hitel, nő a ka-mat; amit ma elmulasztanak törleszteni, holnap sokkal többet visz el. Végered-ményben a késés is ráfizetés már.

Akarmelyik megoldást vá-lasztják, már félév táján fe-nyegyet az év végi mérleg-hiány réme. Olyan vállalko-zás szűli a ráfizetést, ami ál-lami érdekből is épült. Ne-héz megérteni.

Mi lesz, ha leáll a beren-dezés? Naponta halljuk a biztatást, hogy a beruházá-sokat ki kell használni. Az ál-lami érdekekhez elég annyit mondanunk, hogy hivatalos számadás szerint megbillent

Mit lehet csinálni? Tápé megpróbál „háziágosan” ke-reskedni. A határmenti áru-forgalom kínál olyan lehetőségeket, amelyek eredményes kapcsolatokkal kecsegtetnek. Mondhatnánk, semmi baj, ha ez is megoldódik, de tudnunk kell, nem egyedül Tápé gond-járól van szó. Hasonlóval küzd minden gazdaság, ame-lyik drága pénzen szárítót épített és a termőföldet úgy vetette be, hogy takarmány is teremjen hozzá. Jó üzlet-kötők kerestének tehát a lu-lárnáliszt nemzetközi piacá-ra.

Horváth Dezső

SZEGEDI ÜNNEPI HETEK

Strauss: A cigánybáró. A daljáték bemutatója a Dóm téren, este 8 óra-
kor.

XVIII. szegedi nyári tárlat a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai képtárában, augusztus 21-ig.

Kigyós Sándor szobrászművész tárlata a November 7. művelődési központban, augusztus 20-ig.

Sövegjártó Mária ke-ramikusművész kiállítá-sa a Gulácsy Lajos-teremben, augusztus 19-ig.

Hajnal Gabriella ki-állítása a Bartók Béla művelődési központban, augusztus 21-ig.

Fotóklubok 13. szegedi szalonja a Bartók Béla művelődési központban, augusztus 21-ig.

Mónus Sándor fazekas népi iparművész kiállítá-sa a Juhász Gyula művelődési központban, augusztus 20-ig.

Kátai Mihály festőmű-vész tárlata a Közmű-velődési Palota kupolá-jában, augusztus 28-ig.

Szép könyv '76. Kiállítá-s a Technika Házában, augusztus 11-ig.

A természetfudomá-nyok Szegeden. Kiállítá-s a Somogyi-könyvtár-ban, augusztus 21-ig.

A Móra Ferenc Mú-zeum állandó kiállítása.

Acs S. Sándor felvétele

Horváth Mihály A. F. Lusinnal és J. P. Pribeginnel ta-nácskozik

A cigánybáró meséje

Jókai valószínűleg már 1846-ban ott ült ifj. Johann Strauss hangversenyén. A keringőkirály június derekán lépett fel először, 32 ta-gú zenekarával, a Budapesti Nemzeti Színházban, másnap ismételt, mint a Jelenkor hírlí adja: szép gyülekezetet csodítva a budai Horváth kertbe. És a két világhíres-ség majd négy évtized múl-tán, 1883-ban találkozik is-mét. Futó beszélgetésük eredménye — A cigánybáró.

A történet azon a hűvös februári napon kezdődik, mikor Strauss több napos vendégszereplésre Budape-sterkeztet. A dolog hátteré-ben állítól a keringőkirály házassági terve állott: mi-után Adéllal a császárváros-ban semmiképpen sem hite-lestíthette kapcsolatát, azt fontolgatta, hogy esetleg a magyar fővárosba költözik. Erkezése másnapján, febru-ár 3-án, a Népszínházban lépett föl, a Nőipari Egyet javára rendezett előadáson, s a Furcsa háború című ope-réttjét vezényelte. Az elő-
adónak kissé szokatlan

volt, hogy lassabban dirigált, igazi bécsies tempóban, nem a közreműködők által meg-szokott franciás tempera-mentummal. Az első felvo-nás végén babékoszorút nyújtottak neki a zenekar-ból, a komponista Pálmái Ilka és Hegyi Aranka kezét szorongatta a függöny előt, kik „úgy énekükkel, mint játékukkal megnyerték tet-szést”. Másnap Tarnóczy Gusztáv adott estélyt Jó-hann Strauss tiszteletére. A vendégek között volt a komponista menyasszonya, továbbá Liszt Ferenc is. Az estély fénypontjaként Liszt a házlásszónnyal négykezes zongoraváltozatban egy We-ber-nyitányt játszott, Stra-uss pedig legújabb szerze-ményeiből nyújtott át eső-
korra valót. Följegyezték még az estélyről a híres kártyapartit, melyben Strauss és Liszt is részt vett, s „mint mindig, úgy most is Lisztnek kedvezett a szeren-ces”. Strauss előszeretettel nyilatkozott vendéglátóiról, és hangzott, annyira meg-szerette Magyarországot, a magyar zenét, hogy a Nép-színházban magyar operettet is írta. Másnap megnézte a Tótledny című előadást, hogy Blaha Lujzát hallhassa. Mondta, vagy sem, nehéz ki-deríteni, az újságok minden-
esetre megszellőztették: le-hetséges, hogy Budapesten telepszik le. Természetesen fölkereste tekintélyes kül-döttséggel a Nőipari Egyet és a Frohner szállóban levő lakásán, köszönetüket fejez-ték ki az egyet javára ren-dezett előadásért, albummal kedveskedtek a komponistá-nak, aki a legszívesebben köszönte a megtiszteltetést, az emléket. A Neues Pester Journal szerint Strauss megígérte, hogy legközelebb magyar operettet komponál, ha Rákosi Jenő librettót ír neki.

burgból a házasok Schönau-ba utaztak, hogy Strauss megszokott házi környezeté-ben foglalkozhassék A ci-gánybáróval. Sűrű levélvál-tás kezdődik a komponista és Schnitzer között. „Vala-mennyi szöveggel egyetértek, és rajongója vagyok — írta Strauss —, csak a szerkeske-reskedő-kupléval nem tudok teljesen egyetérteni, azaz részben igen, de egészében más személynél gyengébb. Majd még ezt is megtalálod! Ettől nem félek! Hiszen ezermester vagy — zsenidilis alkotó!” Három nap múlva újabb levél. „Az induló-kuplét nem hagyhatjuk meg ilyen hosszan: oly rövidre fogd, hogy ha tetszene, há-romszor lehessen előadni. Emlékezz a Suppé-féle in-duló-tercetre a Fatimizá-ból, amelyet majdnem min-den esetben háromszor, sőt négyyszer ismételték, és so-hasem érte volna el ezt a sikert, ha hosszabbra fogal-mazták volna. Engedd meg, hogy javasoljam: a jöven-dőlési szám szövegét (»A nászj után kérdezd meg«) kevésbé sikamlóssá alakítsd át. Dr. Frey (a kor neves zenekritikusa — a szerk.) úgy véli, hogy kár lenne en-ek a zenedarabnak jó be-nyomását ezzel a kis sötét jolttal legyengíteni. Azt hi-szem, hogy igaza van, ha bennünket idejében valami-nos megbotránkozásra adhat okot.” További levél, immár szeptember közepéről, Ber-
linből: „A bevonulási in-dulónak nagyszerűnek kell lennie. Ugy nyolcvan-száz katona (gyalog és lóháton), markotányosok: spanjol, magyar és bécsi jelmezben, nép, gyermekek, bokrétaival és virággal, mely utóbba-
kat a hazatért harcosoknak szólnak, satóbbi, satóbbi, sa-tóbbi kell, hogy megjelenje-nek, a színpad Papageno-kapuiig nyitva — nagyszerű képnek kell lennie! A logi-
ka hiánya miatt esetleg nekünk tett szemrehányás ese-tén remélhető megvalósulá-sa utatunk — és az emberek látogassák! A cigánybárót addig, amíg ez a szerencsés pillanat bekövetkezik — és küszöm neked kedves bará-tom, 100 ezer Rotschildnál gazdagabbak lehetünk.” Ber-
linben Strauss a Denevér négy századik előadását diri-gálta, majd feleségével Os-tendébe utazott fürdőfürőrára. Innen szól a következő le-vél Schnitzerhez: „A fürdés A cigánybárón való szaka-datlan munka körülményei miatt túlságosan felizgatott, s az orvos nem engedhette meg nekem mind a kettőt — vagy az egyik, vagy a másik, mindkettő lehetetlen —, és így lemondok az egyik, bizonyára előnyös ha-tásról, hogy egy gyöngébb-nek, ahogy majd meggyő-ződsz róla, helyet adjak. Csupa hangjegymázolás — mögötte semmi, és ez a fir-kálás mégis napi négy óra munkát igényel.”

N.L.

Dialogus a portán

Színhely: az Apáthy kollé-gium portája. Balról a por-tás fülkéje, az ablakban a portánő, az ablakból a klasz-szikus naturalizmust idézve kávézó gomolyg elő.

Idő: valamikor a reggeli órákban; körülbelül akkor, amikor az énekesszínész meg-ébred az előző napi első fő-próba után.

Szereplők: Kétszer is Sán-dor (egyszer Barinkay, ám ugyanakkor Palcsó) és a ri-porter.

Riporter (zakóban, nyak-kendősen, elfogódottan): El-nézéset kérem, amiért fel-ébredtettem, de tudja...

Színész (trikóban, és short-ban): Ahá, szóval maguknál is kevés a próbalehetőség ilyenkor, nyáridőben...

Riporter: Mi tagadás, igen. Önöknel is?

Színész: Sajna. Mondja, magát nem tartják borzal-mas embernek? Szeret felké-szűlni a riportjaira?

Riporter: Nem tudom. Egyébként szeretek felkészül-ni.

Színész: Engem borzalmas-nak tartanak.

Riporter: És miért?

Színész: Mánikusan szere-tek próbálni. Rögeszmésen. Az a rögeszmém, hogy sikert csak a sok próba hozhat. Meg az is, hogy csak az tud rögtönözni, aki rengeteget készül rá.

Riporter: Nem hiszem, hogy ez mánia volna.

Színész: De az. Szakmai mánia.

Riporter: Ön operista, ez pedig itt operett...

Színész: Azt hiszi, az ope-rettben könnyebb?

Riporter: Be kell vallanom, azt.

Színész: Fordítva van. Az operettben nagy a csábítás, hogy arányt tévesszen az ember. Hogy elkezdjen köny-nyedkedni. Holott a műfaj klasszikus darabjai ellene tiltakoznak.

Riporter: Szövegükben?

Színész: Abban. Igényes zenei szövegtük nem tiltako-
zik. Az meg sem engedi.

Riporter: Klasszikus és modern operákban, operet-tekben is halljuk. Három sze-repkör, három én?

Színész: Három szerepkör, és egy én. Hogy mindhárom csinálni tudom? Nem érdem, inkább szerencsés adottság.

Riporter: Mielőtt idejöttem volna, gondolkodtam egy ra-vasz keresztkérdésen, most felteszem: Szeged?

Színész: Évről évre szíve-sen jövők.

Riporter: És miért?

Színész: Ha arra gondol, hogy ha operetthez hívnak, akkor föllelegzek, téved. En-nek a műfajnak a buktatói a bonyolultabbak, és többen is vannak.

Riporter: Akkor?

Színész: Hatezer embernek énekelhetek egy-egy előadá-son.

Riporter: Ami összesen hu-szonnégy ezer. Aztán vége a nyárnak?

Színész: Még van egy má-sik nyári feladatom. Fellé-pek szőlőnékesként az eszt-ergomi gitárfesztiválon. Augusztus 29-én pedig már jelentkezés az Operában.

Riporter: Kezdődik újra?

Színész: Nagy feladatra ké-szülök. Balassa Sándor Az ajtón kívül című operájának énekelem a főszerepét.

P. F.

Értesítjük Vendégeinket, hogy a Partfürdő, Ligetfürdő és a kiskundorozsmái Szikósfürdő

nyitvatartási rendje

az alábbiak szerint módosul:

Nyitvatartás:

augusztus 10—21-ig 07—19.30 óráig,
augusztus 22-től 07—19 óráig.

A medencéket zárás előtt 30 perccel korábban szíveskedjenek elhagyni a vízcserek végrehajtása céljából.

SZEGEDI VÍZMŰVEK ÉS FÜRDŐK